

Jonnan, Hymnin ja Yksisarvisen seikkailut

Jonna oli 14-vuotias tyttö. Hänen isällään oli hevostalli. Jonnan isän tallilla oli yhteensä 30 hevosta. Tammoja tallilla oli 17, oreja oli 2 ja ruunia 11. Jonnalla oli oma vuonohevon, jonka nimi oli Hymni. Hymni oli 8-vuotias tamma. Jonna harjoitteli ahkerasti esteitä Hymnillä. Hän halusi vielä jonain päivänä tulla hyväksi ratsastajaksi. Jonna oli aloittanut ratsastuksen 6-vuotiaana, mutta alkanut noin kaksi vuotta, sitten treenata tosissaan. Jonnaa opetti hänen isoveljensä Janne, joka oli 16-vuotias.

Oli aurinkoinen alkukesän päivä. Jonna oli lähdössä ratsastamaan veljensä kanssa, nyt vaihteeksi maastoon. Jannella oli oma Suomenhevon Tupla-Välke. Tupla oli ruuna. Nyt hevoset oli satuloitu ja suitsittu ja päästiin matkaan. Hevoset olivat virkeitä ja pyrkivät heti laukalle, kun lähdettiin ravaamaan. Reitti kulki metsässä koko matkan. Lopulta se päättyi takaisin tallille. Lenkin jälkeen hevoset pyyhittiin kostealla sienellä ja päästettiin, sitten laitumelle. Sitten Jonna ja Janne kävivät syömässä päivällistä ja lähtivät, sitten vielä uimaan läheiselle järvelle. Vesi ei ollut ehtinyt vielä lämmitä kunnolla, mutta kyllä siinä tarkeni hetken polskia. Uinnin jälkeen he söivät iltapalan ja menivät nukkumaan.

Seuraavana päivänä harjoiteltiin kentällä. Hymni oli hiukan keljulla tuulella. Se joko pysähtyi äkisti tai pukitti. Janne oli raahannut kentälle esteitä ja kokosi ne. Sitten alettiin hyppäämään. Kun Jonna lähti hyppäämään hän ei ollut yhtään varautunut siihen, että Hymni taas kenkkuilisi. Hymni alkoi hidastaa esteelle tullessa. Jonna alkoi sille pohkeita, kannusti kovempaan vauhtiin. Hymni totteli, mutta juuri ennen estettä se taas hidasti. Jonna yritti kannustaa sitä hyppäämään, mutta Hymni rysäyttikin suoraan päin estettä! Siinä rytinäessä Jonna lensi komeassa kaarella maahan. Hetkeksi kaikki katosi Jonnalta. Kun hän taas avasi silmänsä hän näki Jannen huolestuneet kasvot. "Ilmat vaan pihalla," Jonna pihisi ja yritti hymyillä. Kohta hän nousi istumaan ja katsoi Hymniä. Se riiputti päätään ja ohjat olivat sotkeutuneet sen etujalkoihin. Jonna nousi ylös ja meni Hymnin luo. Hän selvitti ohjat ja lähti taluttamaan Hymniä tallille. Sitten Jonna tajusi, että Hymni ontui. Hän vei Hymnin talliin ja kysyi pitäisikö soittaa eläinlääkäri. Janne tunnusteli

Hymnin jalkaa ja nyökkäsi sitten. Puolen tunnin kuluttua eläinlääkäri tuli ja tutkittuaan Hymnin jalan hän ilmoitti, että se oli pahasti venähtänyt. Noin kolme viikon kuluttua Hymnillä saisi alkaa tehdä rauhallisia ratsastuksia. Ja reilu kuukauden päästä saisi alkaa ratsastaa taas normaalisti. Sinä iltana Jonna itki sängyssään, mutta sitten hän löysi myös hyviä puolia tapahtuneesta: hymnin jalka ei ollut murtunut tai poikki, eikä hän itse ollut loukkaantunut, eikä hän ollut ilmoittautunut mihinkään kisoihin.

Seuraavana päivänä äiti ja isä saivat kuulla tapahtuneesta ja sanoivat, että Jonna voi ratsastaa nyt jollain toisella hevosella. Jonna sanoi, että hän taitaa nyt pitää hiukan taukoa ratsastamisesta. Jonna lähti läheiseen metsään kävelyille. Siellä hän näki lauman villihevosia ja niiden joukosta hänen luokseen tuli Yksisarvinen. Jonna hieraisi silmiään ja nipisti itseään käsivarresta varmistuakseen, että oli hereillä. Nyt yksisarvinen oli ihan lähellä ja Jonna kosketti sen turpaa. Totta se oli, siinä oli Yksisarvinen! Se katsoi Jonnaa kilteillä silmillään. Se katsoi vaativasti Jonnaa ja, sitten selkäänsä. Jonna kiipesi Yksisarvisen selkään ja lähti ratsastamaan. Ratsastaessaan hän kertoi kaiken Yksisarviselle ja Jonnasta tuntui, että se ymmärsi.

Seuraavien viikkojen aikana Jonnasta ja Yksisarvisesta tuli hyvät ystävät. Jonna ei juurikaan ehtinyt murehtimaan Hymniä, kun hän ratsasteli Yksisarvisen kanssa. välillä Jonna otti eväät mukaan ja teki pitkiä ratsastuksia. Kolmen viikon kuluttua eläinlääkäri tuli katsomaan Hymnin jalkaa ja ilmoitti sen olevan nyt siinä kunnossa, että sillä voisi nyt alkaa tekemään rauhallisia hiukan lyhkäisempiä lenkkejä. Eläinlääkärin lähdettyä Jonna haki satulan ja suitset ja lähti metsään. Siellä Jonna näki Yksisarvisen. Hän liukui alas satulasta ja meni kiittämään Yksisarvista, sillä sen ansiosta hän oli selvinnyt näistä kolmesta viikosta. Jonna tiesi, että vaikka Hymni tulisi pian taas terveeksi hän ei unohtaisi ikinä Yksisarvista. Yksisarvinen tuli mukaan lenkille ja niin Jonnalla oli kaksi ihanaa hevosta.

TEHNYT: SOFIA JA EVELIINA

